

stemmelser. Medens jeg er ved Østgrønland, vil jeg sige et Par Ord om Suverænetetsspørgsmaalet. Jeg mindes, at for nogle Aar tilbage blev Folk herhjemme, der holdt paa den danske Stats samtlige Bestanddele, i et ophidset Øjeblik fra en enkelt Side i Pressen kaldt for Chauvinister og nationale Fantaster; men alting i Verden er jo relativt, og jeg siger dette særlig med Henblik paa en for Tiden herskende Stemning i Dele af Norge. Grønland har vakt en betydelig Interesse i Norge, men selv om en hel Del Udtalelser og Resolutioner fra Møder gaar vore Interesser for nær, vil jeg dog udtale, at disse yderliggaaende Nordmænd i alt Fald ikke formaar at opvække min Vrede; de repræsenterer, ganske vist i forstærket Grad, Følelser, som hører til et Folks Værdier. Men jeg maa rigtignok sige, at ud fra blot en Brøkdel af de omtalte Følelser, som findes i Norge, ud fra den lille Brøkdel af beslægtede Følelser, der er os Danske beskaaret, maa vi sige absolut nej, dersom de norske Krav gaar saa vidt, at der forlanges Andel i Suveræneteten over Grønland. Dette hindrer selvfølgelig ikke, at vi er villige til at forhandle om alle andre, muligt berettigede, Interesser, som Nordmændene kan have i de østgrønlandske Farvande, og vi maa haabe, at de fra gammel Tid herskende særdeles venskabelige Følelser mellem de to Folk maa være saa stærke, at de kan overvinde alle Vanskeligheder.

Denne Lovgivning afløser Lovene af 1905, 1908 og 1912. Man har anset en Revisionsbestemmelse for overflødig, fordi Landsraadene har Initiativet i Lovgivnings-sager.

Med Hensyn til vort Arbejde i Grønland skal jeg til Slut gøre et Par Bemærkninger. Bluhme, der i 1908 var Venstres Ordfører ved Behandlingen af Lovforslaget om Grønlands Styrelse, udtalte: „Danmark har Ære af det Styre, det i Aarene har ladet Grønland blive til Del“. Effersøe udtalte i 1912 som Ordfører for mit Parti: „Fra dansk Side er der lagt et meget stort Arbejde ind i Landets Udforskning. Regering og Rigsdag har behandlet grønlandske Spørgsmaal med megen Velvillie.“ Jeg har nævnt, at den tidligere Indenrigsminister Sigurd Berg har berejst Landet, og i Forfjor foretog Hans Majestæt Kongen en meget betydningsfuld Rejse til Grønland. Den danske Rigsdag viser fremdeles — det er det foreliggende Lovforslag Vidnesbyrd om — meget betydelig Interesse for de grønlandske Spørgsmaal. Nu gaar vi altsaa til denne Lovgivning; men een Ting er at lovgive en anden Ting er Gennemførelse af

Lovgivningsbestemmelser, og ved Gennemførelsen af en Lov som denne er der selvfølgelig større Vanskeligheder end ellers; det Omraade, der her lovgives for, ligger længere fra vor Opsigt end de Omraader, vi ellers lovgiver for. Jeg vil derfor udtale, at jeg vil haabe, der maa staa vaagne Kræfter bag den efter min Mening fortræffelige Lovgivning, som foreligger her, at Direktøren for Grønland vil bestræbe sig for at føre Loven ud i Livet paa en god Maade, naar den vedtages, og ikke mindst, at ogsaa de paagældende Ministre vil holde deres Haand over denne Sag, følge den i Fremtiden og vise den deres Interesse. Lovforslaget er en Maalestok for det højere Trin, som den grønlandske Befolkning nu staaar paa; jeg haaber, Loven maa være til Gavn for denne Befolkning, der omfattes med Kærlighed og Interesse af alle Danske, og som i fortræffeligt Maal gengælder disse Følelser. Derved vil Loven ogsaa blive til Ære for Danmark.

Vilhelm Rasmussen: Grønland er vort Lands eneste Koloni, og allerede af den Grund er det ønskeligt, at man ved Styrelsen af Grønland opnaar det bedst mulige Resultat. Jeg er for mit Vedkommende enig i den Betragtning, der ligger til Grund for det her foreliggende Lovforslag, at hvis man skal opnaa et blot nogenlunde godt Resultat ved, at Danmark administrerer Grønland, maa man lægge en særlig stor Vægt paa, at Administrationen af Grønland er en kulturel Opgave. Jeg synes dog ikke, at Tanken har faaet et haarfint præcist Udtryk i Betænkningen, idet der herom siges, at Opgaven „i første Række bør være af rent civilisatorisk Art“. Man kan sige, at den i første Række maa være af civilisatorisk Art, og man kan sige, at den er af rent civilisatorisk Art; men i første Række rent civilisatorisk, indeholder en lille Selvmodsigelse. Jeg tror, at det høje Ministerium har ment, at Opgaven i første Række er af civilisatorisk Art, men at det ikke udelukkes, at man ogsaa kan tænke paa andre Ting og deriblandt den, at der kan komme et økonomisk Udbytte for Danmark ud af Styrelsen af Grønland, og saaledes opfattet er jeg enig i det, som er Grundlaget for det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil dog gerne sige, at jeg er ikke slet saa begejstret som den ærede foregaaende Taler for det Resultat, der er kommet ud af Danmarks hidtidige Styrelse af Grønland. Det er mit Indtryk, at Grønland har været betragtet lidt for meget som et Museum i